

Máme tady Bez obalu s číslem 39 a já Vás u něj vítám.

Přehled událostí posledních dnů začneme tentokrát u Pirátů. Ti se zřejmě v posledních týdnech konečně rozhodli dostat svému jménu a obvinění ze sexuálního násilí čelí dva měsíce po bývalém poslanci a náměstkovi ministra vnitra Lukáši Kolaříkovi nově další z nich. Podezřelým je nyní ředitel kabinetu pro místní rozvoj, Matouš Vanča, který se asi kromě Kolaříka inspiroval také u svého kolegy Michálka a kromě sexuálního napadení se měl údajně dopouštět i šikany na pracovišti. Dle advokátky údajně poškozené, kterou měla být jedna z pracovnic ministerstva, docházelo k bossingu, kterého se dopustilo hned pět zaměstnanců. Ti měli na úřednici křičet, ať se vrátí do blázince a dlouhodobě na ni vyvíjet nátlak, aby pracovní místo opustila. Z celé kauzy zmiňme ještě to, že úřednice se stala zaměstnankyní ministerstva v době, kdy již udržovala poměr s Vančou. Údajnou šikanu mají dokládat i audionahrávky, kterými advokátka poškozené disponuje a stejně jako v případě Kolaříka již celou věc řeší policie. Tohle má být ta vize politické kultury jakožto vzoru pro naše děti, jak o ní psali Piráti před volbami ve svém programu?

O prachbídne politické kultuře této vlády ostatně svědčí i boj, jaký s ní musí svádět Národní rada osob se zdravotním postižením. Ta dlouhodobě požaduje zvýšení příspěvku na péči, který navzdory inflaci zůstává neměnný už od roku 2018. Předseda rady Václav Krása popsal, jak s žádostí o zvýšení tohoto příspěvku nepochodil v posledních týdnech na jednáních u ministra práce Jurečky, ani ministra financí Stanjury, s tím, že na péči pro handicapované zkrátka prostředky nejsou. Krutou realitu priorit této vlády, která zapomíná na vlastní občany, včetně těch, kteří pomoc státu potřebují nejvíce, nebo jsou na ní přímo závislí, popsal Krása těmito slovy: *„Na to peníze nejsou, ale zároveň vydáváme prostředky pro cizí občany v obrovské výši, aniž vůbec rozlišujeme, a to je to důležité, zda ti lidé jsou v sociální potřebnosti. Prostě sem přijeli a okamžitě dostali dávky, aniž někdo zkoumal, jestli mají majetek a jaké mají příjmy.“* Ministerstvo práce a sociálních věcí přitom původně slíbilo, že bude od července letošního roku platit systém pravidelné valorizace příspěvků na péči v jednotlivých stupních příspěvků tak, jako je nastaven systém valorizace důchodů. K tomu ovšem nedošlo, protože patřičný zákon, který by zvýšení příspěvků na péči handicapovaným zajistil, stále není připravený. Národní rada osob se zdravotním postižením tak navrhla jednorázové zvýšení příspěvků o 10 %, vzhledem k loňské patnáctiprocentní inflaci. Od Jurečky a Stanjury se však handicapovaní dozvěděli, že na to nejsou peníze. Á propos ve druhém stupni příspěvků se nyní vyplácí 4400 korun, přičemž v roce 2007 to byly čtyři tisíce. Za šestnáct let se tak lidé v tomto stupni dočkali zvýšení příspěvku o 400 korun, ačkoliv náklady na péči za tuto dobu vzrostly v některých případech několikanásobně. Ministerstvo navíc v uplynulých dnech oznámilo, že příspěvek se nebude zvyšovat ani letos, ani od Nového roku, a to kvůli množství připomínek k novele zákona. Lidé v prvním stupni, kteří díky novele měli pobírat nově 2 tisíce měsíčně, tak nadále budou od státu dostávat navzdory inflaci ani ne polovinu slíbené částky, a to 880 korun. Díky nečinnosti této vlády a nechotě ministrů se situací něco dělat se tak do existenčních problémů budou čím dál častěji dostávat i handicapovaní lidé, což osobně považuju za nechutné a nepřijatelné. Vyzývám tak Mariana Jurečku se Zbyňkem Stanjurou, aby mimořádně přistoupili na požadavek Národní rady a zvýšili handicapovaným příspěvky jednorázově alespoň do té doby, než dojde k novelizaci zákona. Uvědomte si, že jsou v této zemi občané, JEJÍ VLASTNÍ OBČANÉ, kteří tuto pomoc skutečně potřebují.

Nedělám si však bohužel iluze, že by se v dohledné době v tomto ohledu cokoliv změnilo, nakolik v poslední době přibývá svědectví o nefunkčnosti státu v oblasti vyplácení sociálních dávek či invalidních důchodů. A tak i v případech, kdy lidé ze zákona mají na příspěvky nárok, na ně často

čekají marně. To všechno v situaci, kdy těmto lidem každým měsícem rostou náklady na energie, léky, jsou-li teda zrovna dostupné, stravování, šacení... Výsledkem přípravy státní správy pro 21. století v podání SPOLU je tak akorát rekordní zpoždění výplat, které si může pětikoalice připsat do knihy rekordů hned vedle rekordní inflace a rekordního počtu lidí ohroženého chudobou.

Na co se ale peníze najdou je nová plakátová kampaň ministerstva vnitra za 42 milionů, která bude mít za cíl zviditelnit pro občany kroky této vlády. Slyšíte dobře – vnitro tak de facto bude pětikoalici dělat v době voleb do Evropského parlamentu a do krajských zastupitelstev předvolební kampaň za veřejné peníze. Za 42 milionů se tak dle slov ministra Rakušana „zvýší srozumitelnost faktů“, a dále pak ministerstvo touto kampaní podle něj pouze „reaguje na poptávku“. Škoda, že podobně promptně nereagují ministerstva na poptávku ve věcech jako je zmiňované zvýšení příspěvku pro handicapované. Pak by šly státní peníze někam, kde jsou skutečně potřeba. V tisku jsem minulý týden našla trefný titulek, který zněl „Rakušan chce za 42 milionů přesvědčit národ, že se má dobře.“ Já bych byla radši, kdyby se o to vláda konečně začala snažit zodpovědnou politikou, a především rozumnou správou veřejných financí. V tom ale doposud už takřka polovinu volebního období zoufale selhává.

A podobně zoufale si v tomto ohledu vede také Česká pošta. O nákupu předražených elektrokol, na kterých však v případě plného nákladu může jet jen osoba do 60 kilogramů hmotnosti, jsem vás již v předešlých vydáních Bez obalu informovala. Celou zakázku stále ještě řeší policie kvůli předražené ceně kol, kdy v e-shopu stál kus 37 tisíc, ale Pošta kola ve výběrovém řízení, kterého se účastnila jediná firma, nakoupila za 79 tisíc za kus, tedy za více než dvojnásobek. Nyní navíc Hlídač Státu přinesl info o tom, že tato kola, celkem za 11 milionů korun, jsou už po pouhém měsíci běžného užívání v nevyhovujícím technickém stavu. A právě díky takovému hospodaření dnes lidé musí na poštu dvakrát tak daleko, jen aby tam čekali dvakrát tak dlouho. A za tohle vedení, které dostalo Českou poštu do takřka dvoumiliardové ztráty, si její generální ředitel k více než čtyřmilionovému platu vysloužil loni další milion a čtvrt na odměnách. No neberte to...

Posuňme se k výsledkům jednání skupiny G20, tedy nejvyspělejších ekonomik světa, které shodly na postoji k ukrajinskému konfliktu. Letošnímu summitu G20 předsedala Indie, která se chtěla prezentovat jako hlavní představitelka tzv. Globálního Jihu a stát schopný najít konsensus v současném rozpory zmítaném světě. Indickému premiéru Narendru Modimu se to podařilo a zvýraznil tak svou roli jako úspěšného světového diplomata. Již před zahájením summitu v Novém Dillí převládaly mezi účastníky velké pochyby, že bude možné najít konsensus pro postoj k ukrajinskému konfliktu, který USA a Rusko pochopitelně vnímají zcela odlišně. Summitu se účastnili nejvyšší představitelé 18 z 20 členských zemí G20. Chyběl prezident Ruska Vladimír Putin, kterého zastupoval ministr zahraničí Sergej Lavrov, a prezident Číny Si Ťin-pching, kterého zastoupil premiér Li Čchiang.

Nakonec s textem vyjádřili souhlas, jak západní státy vedené americkým prezidentem Bidenem, tak i Rusko. Podle Moskvy byla deklarace „vyvážená“, nicméně ukrajinské ministerstvo zahraničí ostře zkritizovalo fakt, že deklarace výslovně neodsoudila ruskou operaci. V Kyjevě dokonce deklaraci vydali s červeně dodaným odsouzením Ruska. Na rozdíl od Ukrajiny, tak zástupce indického ministerstva zahraničí nadšeně prohlásil, že je překvapivé, že se lídři shodli „*navzdory všem pochybám a obavám*“.

Deklarace využila terminologie používané OSN a podtrhla, že „*všechny státy se musí vzdát použití síly k porušování územní celistvosti, suverenity a politické nezávislosti jiných států*“. V dokumentu se píše, že „*jsme zdůraznili lidské utrpení a další negativní dopady války na Ukrajině na globální potravinovou a energetickou bezpečnost, dodavatelské řetězce, makrofinanční stabilitu, inflaci a hospodářský růst, které komplikovaly politické prostředí pro země, zejména rozvojové a nejméně rozvinuté země*“. V závěrečném prohlášení se lídři G20 vyslovili i proti použití jaderných zbraní, což prosazovala

především Indie, jako jaderná mocnost, která použití taktických jaderných zbraní ve válce popsala jako „nepřijatelné“. Lídři vyzvali k dodržování mezinárodního práva a k dosažení „spravedlivého a dlouhodobě udržitelného míru na Ukrajině“.

Lídři G20 rovněž vyzvali k obnovení dohody o obilí, aby byly „zajištěny nerušené dodávky obilí, potravin a hnojiv z Ruské federace a Ukrajiny“. Summit také přijal jako člena G20 Africkou unii, která se stala po EU druhým kolektivním členem uskupení.

Indii se podařilo neohrozit její dobré tradiční vztahy s Ruskem, které jí dodává mj. významné zbraně, ale současně si udržet nově nalezené přátelství s Ukrajinou, dokonce i posílit vztahy s USA. I mluvčí jihoafrického prezidenta zdůraznil, že se Indii podařilo najít 100% konsensus napříč celou GDvacítkou, což se nepodařilo na dřívějších summitech.

Indie se tak pasovala i do role možného dalšího zprostředkovatele míru mezi Ruskem a Ukrajinou. Svou iniciativu chce koordinovat s Brazílií, Indonésií a skupinou afrických států. Indie si je vědoma stálého napětí na hranicích s jejím čínským rivalem, který se také snaží zprostředkovat mírové jednání. I proto Indie doufá, že Rusko zůstane dostatečně silné na to, aby pomohlo ubránit asijskou multipolaritu před čínskou hegemonií. Ale souhlasí s tím, že by Čína mohla účinně pomoci po válce zrekonstruovat zničenou Ukrajinu. Indie nabízí zprostředkovat jednání mezi zástupci Ruska, Ukrajiny, USA a Evropy a odkazuje na úspěšné sjednání prvního přímého jednání mezi ministrem Lavrovem a ministrem zahraničí USA Antony Blinkenem letos v březnu v Novém Dillí. Indie poukazuje i na fakt, že byla schopna jednat i se státy, s nimiž dokonce ve stejnou dobu válčila, například s Čínou a Pakistánem. Dnes Indie podporuje úsilí Číny, Brazílie a OSN dosáhnout příměří mezi Ruskem a Ukrajinou, a umožnit tak diplomatická jednání o míru. Což je to nejdůležitější...

Odkaz na aktuální video naleznete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=AyL0ys-wl-c>

Sestřih duelu s M. Peksou (piráti) na CNN Prima News:

https://www.youtube.com/watch?v=tGi_FWj8tsQ

Dovoluji si Vás zároveň pozvat:

- Na shromáždění u příležitosti Dne české státnosti a připomínky 85. výročí Mnichovského diktátu ve čtvrtek 28. září od 9:00 hod. v Brně na ulici Křenová 67.
- Na demonstraci proti vládě v pondělí 2. října od 15 hod. v Tachově na Náměstí republiky.

Těším se na setkání s Vámi!

Kateřina Konečná